

Getty Images

Erdoğan's Poging Europa te Islamiseren

Hoe Turkse President Recep Tayyip Erdoğan zijn politieke arm uitstrekt tot in Europa.

- Josue Michels
- [04-07-2017](#)

Het is geen geheim dat de Europese politiek extremer aan het worden is. De doorlopende vluchtelingencrisis heeft niet alleen het rechts extremisme in Europa versterkt, het heeft eveneens de Turkse president Recep Tayyip Erdoğan in staat gesteld om een islamitisch politiek netwerk over het hele continent te versterken.

Gedurende de laatste paar jaar hebben zich verschillende partijen door heel Europa heen gevormd die Erdoğan's steun hebben en zijn beleid ondersteunen.

De Nederlandse partij Denk, die dit jaar voor het eerst drie zetels in het Nederlandse parlement kreeg, wordt ervan beschuldigd een spreekbuis voor Erdoğan te zijn. De Parti Egalité Justice (partij voor vrijheid en rechtvaardigheid), die in de recente Franse verkiezingen de krantenkoppen haalde, ondersteunt Erdoğan in Frankrijk. De partij Nieuwe Beweging voor de Toekomst (NBZ) steunt de Turkse president vanuit Oostenrijk. En er zijn er meer.

Deze partijen beweren de stem te zijn van miljoenen immigranten; hun beleid laat echter zien dat zij de stem zijn van slechts één persoon: president Erdoğan.

Laten we eens kijken naar twee van deze politieke partijen die naar verluidt worden ondersteund door Erdoğan.

Democratie als instrument om macht te vergaren

Denk begon in 2014 in Nederland door twee parlementariërs van Turkse afkomst, Tunahan Kuzu en Selcuk Öztürk, die zich afsplitsten van de sociaal-democratische fractie na een geschil over het integratiebeleid van de regering. Wat destijds gezien werd als louter een meningsverschil tussen collega's, heeft zich nu ontwikkeld tot een beweging die hoopt Nederland te veranderen.

Partijleider Kuzu zei, nadat zijn partij drie zetels in het Nederlandse parlement won: "Dit is het begin van een nieuw hoofdstuk in onze geschiedenis. Het nieuwe Nederland heeft een stem in huis gekregen."

Net als zijn politieke vader Erdoğan, verzet de Nederlandse partij Denk zich tegen het aanduiden van de Turkse massamoord van de Armeniërs tijdens de Eerste Wereldoorlog als genocide. De partij houdt Erdoğan's beeld hoog en onderdrukt elke vorm van kritiek tegen hem. De Duitse krant *Die Welt* reageerde: "Als andere parlementariërs van Turkse afkomst hun onderdanige lijn niet volgen worden ze beschuldigd van "afvalligheid" en met naam en afbeelding op het internet veroordeeld" (vertaling geheel van de *Trompet*). Door middel van een intimidatiemethode wordt elke oppositie en kritiek geëlimineerd, waardoor Erdoğan als een politieke held wordt afgebeeld.

De minderheden die Erdoğan in Europa ondersteunen vragen om meer vrijheden, vrijheden die zij zouden hebben als Erdoğan aan de macht was. Men zou denken dat de moslims die in Europa wonen gewaarschuwd zijn door de misdaden die in hun eigen land plaatsvinden. Maar zij zien die misdaden niet uit eerste hand, en zij vertrouwen ook niet op de

Europese media. In plaats daarvan “bepaalt de Turks conforme media nog steeds grotendeels hun mening”, vertelde Umut Karakas van de Duitse vereniging voor communicatieonderzoek Data 4U tegen T-Online.

Zo vormen ze een perfect hulpmiddel voor president Erdoğan om loyaliteit aan hem en aan de Islam te verspreiden door heel Europa.

Bovendien vergelijkt Denk het lijden en de bedreigingen waar de immigranten momenteel mee te maken hebben met de Jodenvervolging in Nazi Duitsland. Denk beschuldigd bijvoorbeeld de Nederlandse politicus Geert Wilders, die bekend staat om het promoten van een anti-immigratiebeleid, ervan de Adolf Hitler van onze tijd te zijn. Erdoğan maakte soortgelijke vergelijkingen over het politieke leiderschap van Europa. Hij zei:

Nu de verkiezingen in Nederland voorbij zijn ... als je kijkt naar de vele partijen die er zijn, zie je dat er geen verschil is tussen de gedachten van Geert Wilders en de sociaal democraten in Nederland. Ze hebben allemaal dezelfde ideeën. ... Die ideeën brengen Europa op de rand van de afgrond. Je bent begonnen Europa ineen te laten storten. Je trekt Europa de afgrond in. Binnenkort zullen er heilige oorlogen in Europa beginnen.

Erdoğan en zijn aanhangers in Europa proberen de gevestigde politieke partijen in diskrediet te brengen en meer vrijheden en macht te geven aan de moslimbevolking. Het zal dus niet verbazen dat de miljoenen moslims die in Europa wonen het moeilijk vinden te integreren in de westerse samenleving. De “heilige oorlogen” die Erdoğan noemde, verwijzen naar de herhaalde oorlogen die het christendom leidde tegen de moslimbevolking in Europa en het Midden Oosten.

Vergelijkbaar met Denk is de Franse partij voor gelijkheid en rechtvaardigheid (PEJ) die dit jaar de politieke arena binnenkwam tijdens de Franse verkiezingen. Yves Mamou, die twee decennia als journalist voor de Franse krant *Le Monde* heeft gewerkt, schreef op 11 juni voor het Gatestone Institute: “PEJ is een onderdeel van een netwerk van politieke partijen opgericht door de Turkse president Recep Tayyip Erdoğan en zijn Partij voor Rechtvaardigheid en Ontwikkeling (AKP), om elk land van Europa te beïnvloeden, en om Europa via zijn moslimbevolking te beïnvloeden.”

Gelet op de politieke doelen van de partij, kan men gemakkelijk zien hoe deze partij gebruikt wordt als nog weer een spreekbuis voor Erdoğan. Mamou vatte zijn agenda samen: “De partij streeft naar “afschaffing van de fundamentele secularistische wet van 1905, die de scheiding van kerk en staat vaststelde; verplichte sluiers voor schoolmeisjes; en solidariteit van de gemeenschap (in tegenstelling tot individuele rechten) als prioriteit. Dit alles onder de niet-zo-onschuldige vlag van de noodzaak om “te vechten tegen islam-fobie”, een concept dat verzonnen is om de mensen die de islam zouden kunnen bekritisseren de mond te snoeren voor ze hem zelfs maar open kunnen doen.”

Met andere woorden, de partij probeert hetzelfde te bereiken als zijn Nederlandse tegenhanger: Erdoğan ondersteunen, kritiek onderdrukken, de ambities van Islam verkopen als vreedzame religie, en de invloed ervan verspreiden.

Rekening houdend met de hoeveelheid moslims die momenteel in Europa wonen, moet het potentieel van deze partijen en de supportergroep van Erdoğan niet onderschat worden. Volgens het Pew Research Center bleek dat het aantal moslims in Europa steeg van 29.6 miljoen in 1990 tot 44.1 miljoen in 2010, wat 6 procent van de Europese bevolking uitmaakt. Voorspellingen voor het jaar 2050 voorspellen zoveel als 10.2 procent. Deze cijfers kunnen echter ruim overschreden worden als de laatste vluchtelingen crisis niet onder controle komt.

De reeds gevestigde partijen die miljoenen aanhangers achter Erdoğan verzamelen zijn het begin van zijn plan om een trouwe steungroep in Europa op te richten. Maar Erdoğan heeft niet eens een politieke partij nodig om loyaliteit op te wekken.

Moskeeën - Instrument om invloed op mensen te krijgen

In de nacht van de poging tot militaire staatsgreep in Turkije vorig jaar, vroeg Erdoğan de steun van Turken over de hele wereld om hun loyaliteit aan hem te bewijzen. Zijn oproep werd zelfs in de Duitse straten gehoord; in één stad in Hamburg, Duitsland, overspoelden zoveel als 30.000 mensen de straten om hun steun voor de Turkse president te betuigen. “Dit is een verwoestende ontwikkeling. Het is slecht, maar het is waar: Erdoğan’s arm reikt zover als Duitsland,” vertelde voormalig sociaal-democratisch afgevaardigde Lale Akgun aan *Bild*.

In april was de Duitse regering getuige van een ander fenomenaal teken van de macht van Erdoğan in Duitsland. Op dat moment stemden de Turken over president Erdoğan’s verzoek om de grondwet te hervormen – en de president bijna dictatoriale macht te geven. Erdoğan’s acties werden sterk veroordeeld en blootgesteld door de Duitse media – zelfs promotiecampagnes werden verbannen. Toch stemden 63 procent van alle Turkse kiezers in Duitsland voor de veranderingen, terwijl slechts 51 procent van de kiezers in Turkije in het voordeel van de grondwettelijke wijzigingen had gestemd. Blijkbaar heeft de politieke arm van Erdoğan een sterkere invloed in Europa dan in Turkije zelf.

Hoe is het mogelijk dat Erdoğan miljoenen aanhangers kan mobiliseren zonder directe invloed op hen te hebben?

Hoewel er geen gevestigde politieke moslimpartij is in Duitsland, zijn er verschillende vakbonden en organisaties. De Turks-islamitische vakbond Ditib, die toezicht houdt over meer dan 900 moskeeën in Duitsland, en de Turkse democraten, die als de verlengde arm van Erdoğan’s AKP wordt beschouwd, dienen bijvoorbeeld als spreekbuizen voor Erdoğan’s propaganda.

Om deze reden, samen met de toename van terrorisme in Europa, vinden steeds meer Duitse politici dat Duitsland moet reguleren en controleren wat er in de moskeeën in het gehele land wordt verkondigd. Hoewel moskeeën religieuze

instellingen zijn, worden ze gebruikt om de moslimbevolking politiek te beïnvloeden.

Het Doel van Politiek Islam

Als u nog steeds denkt dat deze partijen of moskeeën alleen maar democratische of religieuze doeleinden dienen, overweeg dan het volgende citaat:

Democratie is slechts een trein waarin we rijden tot ons doel is bereikt. Moskeeën vormen onze militaire kazernes, minaretten zijn onze speren, en koepels zijn onze helmen.

Dit zijn de woorden van Erdoğan, die ervoor zorgde dat hij acht maanden lang in de gevangenis zat. Zijn mentaliteit lijkt niet te zijn veranderd.

In een gastkolom van de oudste Oostenrijkse krant *Wiener Zeitung*, waarschuwde de Oostenrijkse politicus Robert Luger voor de islamisering van Europa. Hij beschreef het doel van politiek islam als het verwerven van wereldoverheersing, en hij riep de democratie op om dit te bestrijden. Historisch, schreef hij, hebben we de gevolgen gezien van zo'n brute poging om de macht te krijgen.

Door de eeuwen heen, beginnend met Mohammed, heeft de islam het doel gehandhaafd om de enige religie van de wereld te worden. De verschillende denominaties van de islam hebben hetzelfde doel, ze volgen alleen verschillende strategieën om dit te bereiken. En net zoals radicaal rechts het vandaag tegenwerkt, zo vocht eeuwen geleden het christendom hevig om de overhand te krijgen, door de ene na de andere kruistocht op te roepen.

Het is waar dat radicaal rechts juist het onderwerp van Europese islamisering overdrijft om de haat tegen de moslimbevolking aan te wakkeren. Politiek links, aan de andere kant, ontkent volledig het bestaan van een poging tot islamisering van Europa. Hoewel voorspellingen van een "sluipende islamisering" die Europa in een Islamitische Staat verandert of die de neergang van de westerse samenleving voorspelt overdreven zijn, heeft de islam een agenda die niet mag worden genegeerd.

Erdoğan's politieke ambities in Europa bewijzen zijn verlangen om islamisme over de wereld te verspreiden. Maar net als in de vorige eeuwen, is Europa hierdoor geïrriteerd en bereid zich voor op een botsing van beschavingen. De Bijbel voorspelt dat dit de laatste kruistocht zal zijn die deze wereld zal plagen, aangezien het zal leiden tot de terugkomst van Jezus Christus, die vrede zal brengen aan de gehele mensheid. ■

"Great Again"

America zal weer groter worden, maar niet op de manier zoals miljoenen Amerikanen denken.

DOOR GERALD PURDY

I k heb mijzelf voor het eerst op de televisie mijn nieuwe boekje "Great Again" aangekondigd. Dit boek werd uitgegeven in de zomer van 2016. De nieuwsgesloten president Donald Trump publiceerde ongeveer op hetzelfde moment een boek met dezelfde titel: 'Het mijn nieuwe boekje naar de drukker ging, wat ik wist over het boek van Mr. Trump. Oorspronkelijk was de titel "Crippled America" (Kreupele Amerika). Hij veranderde de naam naar "Great Again" (Sterke Groente). In dit scenario speelt komedie? Ik denk het niet...

Lees de rest van het artikel

Trompet Nieuwsbrief

Blijf op de hoogte en schrijf u in voor onze nieuwsbrief. Dit is gratis en zonder verdere verplichting.